

हरिद्वृतं जलं नित्यमपिवद्धवामुखः ।
 तत्र विक्रोशतां नादो भूतानां सलिलौकसां ॥ ५० ॥
 श्रूयते भृशमार्त्तानां विशतां वडवामुखं ।
 धृतोदस्योत्तरे कूले योजनानि चतुर्दश ॥ ५१ ॥
 ज्ञातद्वपशिलो नाम ज्ञातः कनकपर्वतः ।
 तस्यासीनं नगस्याग्रे द्रक्ष्यथ ज्वलितं श्रिया ॥ ५२ ॥
 सहस्रशिरसं देवमनन्तं पीतवाससं ।
 त्रिशिराः काञ्चनस्तालस्तस्य केतुर्महात्मनः ॥ ५३ ॥
 स्थापितः पर्वतस्याग्रे राजते चित्रवेदिकः ।
 पूर्वस्यां दिशि निर्माणं द्रक्ष्यथ ब्रह्मनिर्मितं ॥ ५४ ॥
 ततो हेममयः श्रीमानुदयो देवपर्वतः ।
 तस्य कोटिर्दिवं प्राप्ता शतयोजनमायता ॥ ५५ ॥
 ज्ञातद्वपमयी दिव्या राजते च सवेदिका ।
 सालैस्तालैस्तमालैश्च कर्णिकारैश्च पुष्पितैः ॥ ५६ ॥
 ज्ञातद्वपमयैः शृङ्गैः शोभते सूर्यसन्निभैः ।
 तस्य पर्वतशृङ्गेषु वनेषु च गुरुसु च ॥ ५७ ॥
 रावणः सह वैदेक्ष्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ।
 तमतिक्रम्य शैलेन्द्रं पुनर्द्रक्ष्यथ वानराः ॥ ५८ ॥
 दशयोजनविस्तारमुच्छ्रितं शतयोजनं ।
 नगं सौमनसं नाम ज्ञातद्वपमयं दृढं ॥ ५९ ॥